

PHILIP OSBOURNE

Denník KOČKÁČA PHILA 2

FRAGMENT

Denník kockáča Phila 2

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Philip Osbourne
Denník kockáča Phila 2 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

PHILIP OSBOURNE

Denník KOČKÁČA PHILA 2

Ilustrovala Roberta Procacciová

FRAGMENT

Môj prvý školský deň

*Treba zostať pozitívny –
sme o deň bližšie ku koncu
školského roka.*

Milý denník,
niekedy snívam o tom, že som Spiderman, pretože
by ma bavilo vyhýbať sa výťahom prilepený k stene,
ale potom si spomeniem, že sa bojím výšok. Bol by som
trocha **smiešny** Spiderman. Pravdepodobne by som
sa rozcapil na zemi ako placka a namiesto **bozku** by
som od Mary Jane dostal leukoplast. Ale ja, **kockáč**
Phil, superschopnosti v skutočnosti nepotrebujem...
Už len preto, lebo nemám supernepriateľov.
Alebo možno mám... Keď sa nad tým zamyslím,
tak je ním môj **legendárny profesor Gray**. Toho som
však porazil a teraz musí učiť dopravnú bezpečnosť
namiesto matematiky.

Konečne si môžem vychutnať svoje šťastie. Neexistuje nič, čo by mohlo pokaziť môj superkockáčsky víkend. S kamarátmi z **Teórie pingpongu** sa chystám na **newyorský Comic-Con**. Ideme v kostýmoch. Ja budem prezlečený za Deadpoola, **Elen** za Elektru, **George** za postavu zo seriálu **Dragon Ball** a **Nicholas** za Inuyashu.

Zaujíma vás, aký kostým si oblečie Mysl'omína? Chce ísť v kostýme Chainsawa... A to ma trochu desí. Chcete vedieť, prečo milujem **Comic-Cony**? Odpoveď je jednoduchá: dávajú mi príležitosť stráviť čas s priateľmi a celé hodiny sa rozprávať o našich záujmoch.

Tento rok príde na **Comic-Con** Jeff, jeden z najlepších hráčov FIFY, a chcem sa od neho veľa naučiť. Povráva sa o ňom, že je tou hrou trochu posadnutý a nehladá na to, koľko hodín je prilepený na gauči. Je taký sústredený na hru, že keď sa ho opýtate, ako sa máš, odpovie: „Šikovne.“

Raz ho na jednu hru vyzvem, ale teraz ešte nie. Povedal by som mu, že **som naňho pripravený**, dokonca by som spravil veľké gesto — dal mu možnosť vybrať si, v ktorej hre chce prehrať. Podľa mňa som ten najzdvorilejší kockáč na celom svete. Alebo som len najväčší vševedko zo všetkých vševedkov?

DETI, OD DNES MÔŽETE
PRECHÁDZAŤ CEZ CESTU,
AJ KEĎ SVIETI ČERVENÁ!
NEVERTE ZELENEJ!
ŽIADNA FARBA NESLÚŽI
NA ZASTAVENIE NA STOPKE!

PREPÁČTE,
ALE AK PREJDEM
NA ČERVENÚ,
MÔŽEM SPÔSOBIŤ
NEHODU.

PROJEKT
VZDELÁVANIA
O DOPRAVNEJ
BEZPEČNOSTI

PROJEKT
VZDELÁVANIA
O DOPRAVNEJ
BEZPEČNOSTI

PROFESOR
GRAY JE
NAOZAJ ZLÝ.

JEFF JE DOSŤ ZVLÁŠTNY CHLAPÍK... ABY SA VYHOL VSTÁVANIU Z GAUČA, NAMONTOVAL SI NAŇ KOLESÁ, ABY SA S NÍM DOSTAL PO CELOM DOME... DOKONCA AJ DO KÚPEĽNE!
(ASPOŇ TO TVRDIA JEHO NAJBLIŽŠÍ PRIATELIA.)
DOKONCA SVOJ GAUČ POMENOVAL.

V poslednom čase som hral *Call of Duty*, *League of Legends*, *Valorant*, *GTA 5*, *Rocket League*, *APEX Legends*, *Rainbow Six Siege*, *Minecraft* a...

Asi rozumiete, že som toho hral naozaj veľa.

A viete predsa, že videohry milujem!

Ale ešte bude čas poraziť **Jeffa**. Teraz sa chcem zabaviť oblečený ako správny *cosplayer*.

Môj *superkockáčsky* víkend sa čoskoro začína.

Po *Comic-Cone* si prečítam *Naruta* a potom *Kraven's Last Hunt*... Pretože mám chuť na poriadny doják.

Aké skvelé plány! Byť kockáčom je fantastické.

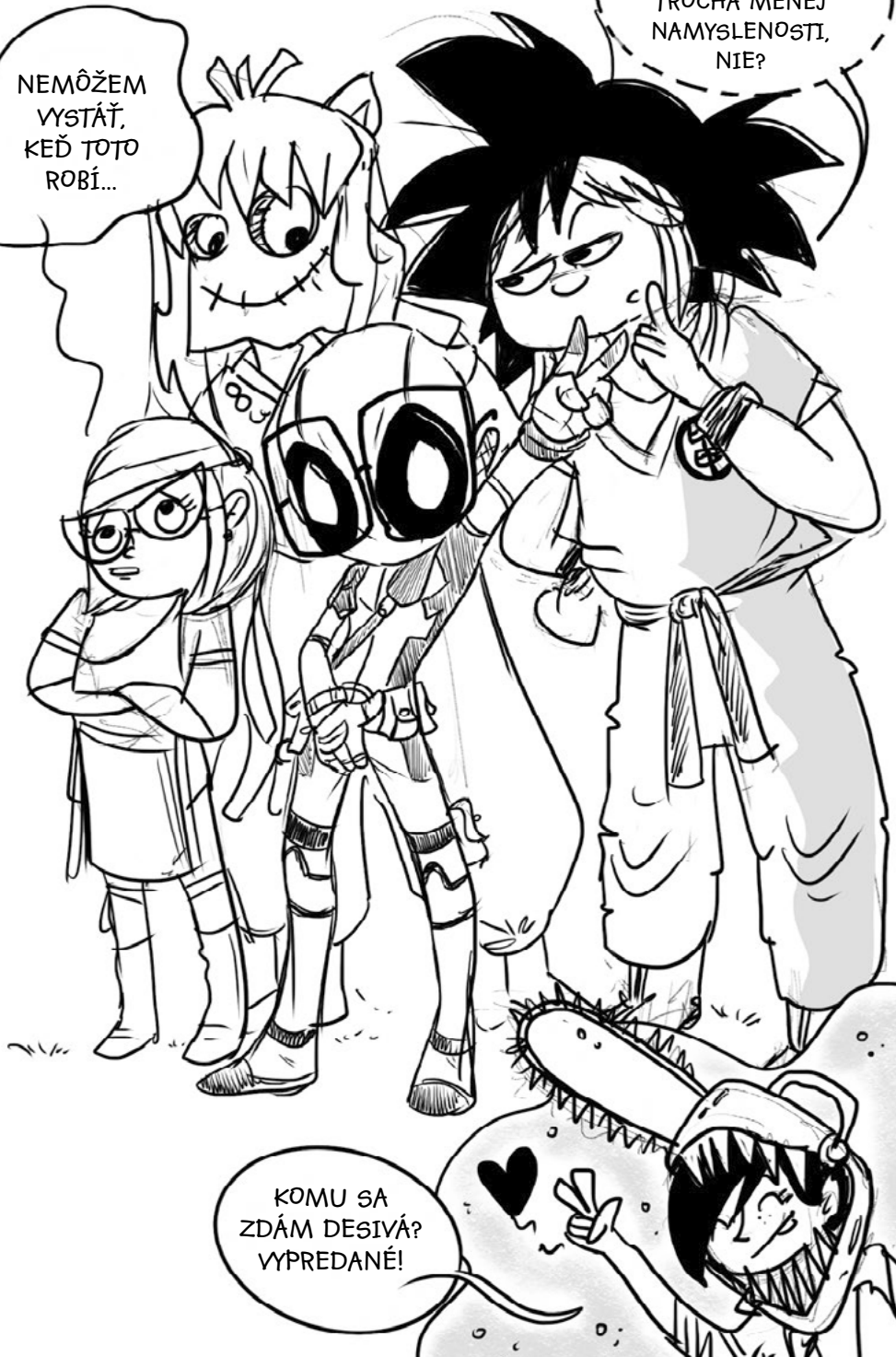
Koniec koncov, je to **ako mať kľúče** od portálu, ktorý vedie do svetov neviditeľných pre ostatných.

Nech žijú kockáči po celom svete!

NEMÔŽEM
VYSTÁŤ,
KEĎ TOTO
ROBÍ...

CHCELO BY TO
TROCHA MENEJ
NAMYSLENOSTI,
NIE?

KOMU SA
ZDÁM DEŠIVÁ?
VYPREDANÉ!

POSLEDNÁ ŠOU

PRIPOMEŇTE MI,
ŽE MÁM POĎAKOVAŤ
Z. P. M. B.*
ZA VSTUPENKY
ZDARMA! AVATARA
SME NEMOHLI
ZMEŠKAŤ!

SÚ TU, A
ZACHRÁNILI

MOHOL SI
SA NA TÚ
PRÍLEŽITOSŤ
OBLIEČŤ
SLUŠNEJŠIE...
VLASTNE BY
TI STAČILO
OBLIEČŤ SA
NORMÁLNE.

ŠPECIÁLNA ŠOU:

*Z. P. M. B. = ZDRUŽENIE PRIATEĽOV MIMOZEMSKÝCH BYTOSTÍ

Keby som len vedel, čo ma čaká... Ale **neviem**.

Ale keby som to vedel, mal by som len málo dôvodov na radosť.

Nemám obavy o svojich **rodičov**.

Najmä preto, lebo Lenny, môj tatko, sa chystá navštíviť **Area 51**.

Chce zistiť, či **mimozemšťania**, ktorých tak zbožňuje, naozaj existujú. Už má na stretnutie s nimi pripravený prejav.

Myslím si, že ich chce pozvať na **Avatara**... a potom ich predstaviť mamine. Som **presvedčený**, že len čo by ju stretli, rýchlo by sa vrátili, odkiaľ prišli. Určite by sa ich opýtala, či im nie je zima alebo či sa potia.

Je jednoducho taká! Dokázala by zastrašiť aj mimozemšťanov.

Je to totiž prisna žena.

Nedávno sa stala televíznou moderátorkou. Vo svojej relácii rozpráva o **móde** a tričkách, ktoré navrhuje.

Problém je v tom, že sa všetkých dizajnérov pýta:

„Nie je vám **zima**? Umyli ste sa?“ Nikdy skrátka **neprestane** byť mamou. Ani cudzím ľuďom!

Občas si pozýva **veľmi zvláštnych dizajnérov**, napríklad Nika, ktorý je presvedčený, že oblečenie by mali nosiť aj autá.

Chápeš, akú úroveň jej relácia má?

Ale **Mary** je moja **mamina** a ja ju zbožňujem, hoci je lepšie ju príliš nepočúvať. Teraz by mi povedala, aby som si prestal písať do denníka, lebo je čas ísť **spať**.

Už som vám spomínal, že by som sa mal báť niečoho, čo sa mi **stane**. Ako to viem? Niektoré veci vycítim svojimi superkockáčskymi zmyslami a o niektorých mi povie môj malý pes Teo.

Ak si si práve pomyslel, že psy nerozprávajú, ešte **nepoznáš Tea**.

Je to pes ako žiaden iný.

Niekedy ho počujem rozprávať a inokedy ho zas vidím hrať sa s playstationom a ipadom.

Skutočne nie je ako ostatné psy. Ako inak by ste vysvetlili, prečo mi odvrkol toto, keď som mu ponúkal kosť: „**Bol by si blázon, keby si čakal, že toto požujem.**”

Rád sa naje, ale s vidličkami a nožmi.

Veľa vecí vie skôr než ja. Som presvedčený, že keď je sám doma, používa malý stroj času, ktorý som vzal **profesorovi Grayovi**, aby zistil, čo **ma čaká**.

Neberte ma ako blázna.

„**Č-čo by som mal vedieť?**” spýtam sa ho koktavo. Teo sa na mňa zahľadí a prikáže **Alexe**, aby pustila

A POTOM SOM SI POVEDAL,
PREČO BY AUTÁ, NAŠI
CELOŽIVOTNÍ SPOLOČNÍCI,
NEMALI MAŤ SVOJ VLASTNÝ
IMIDŽ... OSOBITÝ, SILNÝ,
VÝRAZNÝ...

NUŽ...
HM... PREČO
NIE?

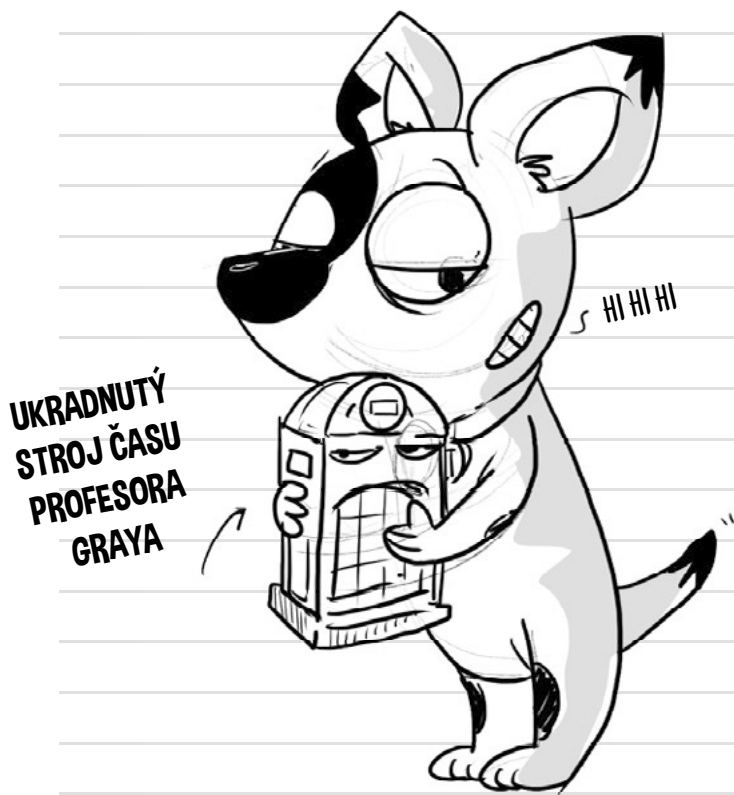
hororovú hudbu. **Ten ma teda rád straši!** „Už sa
trasieš?“ opýta sa, akoby sa v tom vyžíval.
„Trocha. Čo mi **chceš povedať?**“

Teo pokynie, aby som si sadol, a mačacím gestom — hoci je čivava — rýchlo **schmatne** nádobu s práškom proti blchám. Vzápätí vyhlási: „**Toto je moje**. Ako vidíš, moja sršť je taká krásna, že v nej chcú všetky parazity tráviť dovolenku.“

„Prestaň ma už ňaťahovať...“

„Drahý Phil... Môj drahý **kockáč Phil**, čoskoro sa ocitneš vo veľkých problémoch.“

„Akých?“ pýtam sa vystrašene.

„Viac ti prezradiť nemôžem, inak by som zmenil našu časovú os, ale zajtra sa na **Comic-Con** nechystaj.

Nechod', nech by sa dialo čokoľvek!“

Aha... **A máme to tu znova!**

Ako chce kockáčovi odprieť príležitosť ísť na **Comic-Con**, najmä v deň udeľovania cien za **cosplay**?

Hmmmm! Niečo tu skrátka nehrá!

„Povedz mi, koho sa mám **vyvarovať**?“

„To nemôžem.“

„No tak,“ tlačím naň v nádeji, že sa nechá zastrašiť.

Teo je však verný pes — predovšetkým čo sa týka svojich zásad.

„A čo keby si mi dal tú svoju poukážku na čokoládu?“

Možno ti napoviem.“

To som si mohol myslieť! Jediný pes, ktorý sa dá podplatiť, je ten môj.

Podávam mu darčekovú poukážku

a vravím mu: „A teraz mi to **vysvetli**!“

V opačnom prípade si ju vezmem späť,

pôjdem si po čokoládu a všetku ju zjem sám, aj keby som sa pri tom mal premeniť na superčokoládové monštrum!“

„Phil,“ preruší ma Teo a ukáže na mňa svojou malou labkou, „**budeš sa musieť zachrániť sám pred sebou.**

Budeš sa musieť obrániť len a len pred **sebou.**“

Zachrániť sa pred sebou samým? Tak tomu naozaj nerozumiem!

„Čo tým myslíš?“

„V tichosti, musím čokoládu stráviť,“ odpovie mi Teo ako Yoda z *Hviezdnych vojen*. **Opäť** sa ocitám uprostred veľkej šlamastiky. Čo robím v takýchto prípadoch? Jednoduché... Zavolám svojej sestre Elen. Vždy **všetko** napraví... alebo takmer všetko. Elen má deväť rokov, no vlastní nadnárodnú spoločnosť. Zdedila **firmy** po mojom, mimochodom dosť nespravodlivom, strýkovi Samovi. Riadi **všetko** a **všetkých**.

JARVIS,
PREČO SA ELEN
NEHRÁ S BÁBIKAMI
BARBIE?

NA TÚTO OTÁZKU
VŽDY ODPOVEDÁ:
„TO SA NEPÝTAJTE
ANI SAMI SEBA!“

JARVIS,
VŠIMLA SOM SI, ŽE ZISKY
MATTELA SÚ NÍZKE NAPRIEK
OBROVSKÉMU ÚSPESU FILMU
O TEJTO BLOND BÁBIKE...
ROZMÝŠLAM, ČO BY MOHLO DIEVČATÁ
FASCINOVAŤ NA OBLIEKANÍ
A VYZLIEKANÍ PLASTOVEJ
MINIŽENY S BIONICKÝMI
VLASTNOSTAMI...

TAKÉTO REČI NEJDE
AKCEPTOVAŤ... NO NIE?
MÁ LEN DEVÄŤ ROKOV!
PRIZNÁVAM, DESÍ MA.

Ale na mňa a mojich priateľov z **Teórie pingpongu** má vždy čas.

Zavolám jej a začnem vysvetľovať: „Potrebujem tvoju pomoc. Ak niečo nespravíme, čaká ma veľký problém.“ „Nemám teraz čas, Phil! Nepostačí, ak pošlem svojho asistenta **Jarvisa**?“

„Elen!“ zakričím na ňu, „rozumieš tomu, že musíme nejak zasiahnuť, aby som tomu problému predišiel?“ „Prečo by si mal nejaký mať?“ spýta sa ma.

„Neviem.“

„A či to bude chyba?“ pýta sa ďalej.

Premýšľam, ako sa z toho vyliecť, pretože sa nechcem priznať k pravde.

„Moja.“

„Ako vždy.“

„Elen,“ prihováram sa sestre, „ak pôjdem na **Comic-Con**, stane sa mi niečo zlé. Teo mi to povedal.“

„Mám **skvelé riešenie**,“ vyhlási so štipkou sarkazmu.

„A to už aké?“

Elen so smiechom odvetí: „**Nechod’ na Comic-Con.**“

Vysmieva sa mi? Ved’ to vôbec nie je také jednoduché!

Kým stihnem zareagovať, niekto zaklope na dvere, a tak končím hovor. Otvorím dvere, kde stojí chlapík prezlečený za Sailor Moon. Pohľad naňho ma dosť prekvapí, keďže sa na ňu vôbec nepodobá!

„A kto ste vy?“

„Som posol **Comic-Conu**,“ odpovedá.

„Čo chcete?“

„Chcem ti odkázať, že ste s **Teóriou pingpongu** vyhrali cenu najlepšej **cosplayerskej** skupiny a zajtra si ju musíte prísť vyzdvihnúť.“

„Neposielate zvyčajne **správy alebo e-mailly**?”

spýtam sa.

Zasmeje sa a povie: „Zajtra budú na slávnostnom odovzdávaní cien všetci najslávnejší tiktokeri na svete a urobia s vami rozhovor.”

Zavolám **sestre** späť a vravím jej: „**Jednoznačne musíme ísť na Comic-Con**. Vyhrali sme cenu za najlepšiu **cosplayerskú** skupinu.”

Prikývne a upokojí ma: „Phil, môžeme ju predsa **prebrať** aj za teba.” Pri predstave, že s nimi nebudem **môcť** oslavovať, mám chuť sa rozplakať, no súhlasím s ňou.

NICHOLAS

Vtom sa znova ozve klopanie na dvere, a tak hovor opäť skončím. Otvorím a hádajte, kto tam stojí.

Môj priateľ Nicholas, ktorý ma **náhle** objíme. Vždy nosí na hlave papierovú tašku, takže je ťažké pochopiť jeho **emócie**. V tej chvíli však viem, že je dojatý.

„**Čo sa deje?**” spýtam sa ho.

Nicholas sa zhlboka nadýchne a povie mi:

„**Zajtra** sa na **Comic-Con**e stretnem so svojimi

biologickými rodičmi. Chcú ma vidieť tesne pred odovzdávaním cien a pýtali sa na teba..., pretože šéf môjho ocka je tvoj **fanúšik** a dal mu deň voľna, ak mu podpíšeš fotku, ktorú so sebou **prinesie.**“

Dočerta! Moja situácia sa ešte viac komplikuje.

„Nicholas, teším sa s tebou, ale...”

„Prosím, nevrav mi, že máš nejakú výhradu... **Zajtra** chcem zapôsobiť na svojich **biologických rodičov.**“

Zahľadím sa na tašku zakrývajúcu tvár môjho priateľa a nechcem ho sklamať, preto ho objímam. Akoby som stál tvárou v tvár Kapitánovi Amerikovi so zlomeným štítom, mu sľúbim: „Zajtra **ideme na Comic-Con!**“

Nicholas objatie opätuje a vyhlási: „Si môj **tretí
najlepší priateľ.**“

Som rád, že stojím aspoň na víťaznom stupienku jeho priateľstiev, a odvetím: „Som kockáč Phil, keď odo mňa niekto chce autogram, nemôžem to len tak odignorovať. **S veľkou mocou prichádza veľké kockáčstvo!** No nie?“

Rozradostený Nicholas poskakujúc zamieri k dverám. „Tak sa uvidíme **zajtra,**“ pripomenie mi, akoby som bol doteraz rozptýlený.

Znovu zavolám Elen a všetko jej vysvetlím.

„Zajtra pôjdeš s nami a zabojujeme proti budúcnosti!“ zvolá moja sestra.

„Z-zajtra...?“ zopakujem kockavo.

Elen ako vždy s veľkým sebavedomím ukončí hovor
svojím mottom: „**Phil, dnes je takmer zajtra...**

A na **obzore** sa nejavia žiadne problémy.“

Nicholas opäť zazvoní pri dverách.

BIM-BAM!

Asi mi zabudol povedať niečo dôležité...

„**Spomenul som si**, že som ti chcel **niečo** ukázať.“

Som zvedavý. Možno mi chce povedať, že je Goblin
alebo nejaký iný zloduch zo **Spidermana**.

Ktovie... Možno mi chce povedať,

že je mimozemšťan,

a preto neukazuje

svoju **tvár**.

ELEN, SOM KOCKÁČ
PHIL A PORAZÍM
BUDÚCNOSŤ.
MÁM AJ NÁPADY,
AKO... ALE SPRÁVIM
TO ZAJTRA.

Ale čo to hovorím! Takto uvažuje môj **bláznivý** tatko. Nicholas mi predostrie tucet **papierových vrecúšok** a spýta sa ma: „Páčia sa ti? Práve mi prišli z Milána. Teraz je to najnovšia móda.“

Zostanem bez slov, ale predstieram, že som autorom tejto knihy a rozhodnem sa povedať niečo náhodné.

„Nicholas, **tvoje tašky sú... Krásne!**

Vyzerajú tak skvele, že by si ich mal vystaviť v **múzeu**.“ Nicholas je šťastný a ďakuje mi. „Som rád, že sa ti páčia. Ako by vyzeral svet bez **elegantných papierových tašiek?**“

?!

UNIKÁ MI
NEJAKÁ POINTA.
NICHOLAS?

PHIL, TERAZ MÁM
JEDNU TAŠKU NA
ŠPECIÁLNE PRÍLEŽITOSTI,
JEDNU NA DOMA A JEDNU
DO ŠKOLY. VYZERAJÚ
ROVNAKO, ALE KAŽDÁ
MÁ INÝ ÚČEL!

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Denník kockáča Phila 2.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.